

متن پرسش

سلام استاد: در کتاب شریف مبانی نظری و عملی حب اهل بیت فرمودید که این مودت اهل بیت در آیه قرآن مفهومش اینه که باید مسأله دینداری را به محبت اهل بیت کشید! ولی من سخت گرفتار به مسأله ای هستم. من خودم اصلاً نمیتونم شروع به نماز خواندن کنم و خیلی از گناهان را نمیتونم ترک کنم. ولی شدیداً معتقد و متعصب بروی اهل بیت هستم خصوصاً در این تاریخ تعصب عجیب و غریبی بر روی حضرت آقا دارم. تا جایی که وقتی بحث های سیاسی تو خانواده میشه و همه کنایه و طعنه به حضرت آقا میزنن من از شدت اعصاب خوردی نفس تنگی می گیرم و اشکم در میاد و گاهی هم بحث می کنم و ناراحتی خودم را نشون میدم و حتی گاهی اوقات با خانواده قهر می کنم و از غذای خانه هم به نشانه اعتراض نمی خورم. استاد من عجیب داغون شدم! آخه می بینم که اهل خانه نماز میخونن، مسجد میرن، ولی اون محبت و اعتقاد به اهل بیت و در این تاریخ به مظهر انوار اهل بیت که حضرت آقا هست ندارن. بارها شاهد بودم بعضی مسائل که مربوط به حقیقت نوری اهل بیت هست را باور نمیکنن و درست و حسابی براشون ملموس نیست. جریان چیه؟! چرا من که نماز نمیتونم بخونم اما علاقه دارم به اهل بیت و آقا و اونا را تاج سر می‌دونم ولی اونا که به ظاهر دینی هستند به این باور من نرسیدن!؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به این باید فکر کرد که شیطان، راه‌های مختلفی برای اغوای مردم دارد. عده‌ای را به عبادات ظاهری مشغول می‌کند و از جهت دادن محبت‌شان به کسانی که باید محبت بورزند، محروم می‌کند و شما را از حضور در محضر حضرت معبود، محروم می‌نماید. انسان‌های متعادل در ورود به وادی عبادت و محبت، موفق هستند. موفق باشید